

Artikel Intercamp 2010 Viersen-Dülken

“Geen twee zonder drie” luidt het spreekwoord, dus stonden wij aan het begin van het Pinsterweekend weer klaar in ons vers gestreken uniformke om voor de derde maal op Intercamp te vertrekken. En zonder valiezen jawel want die hadden **Baribal** en **Rob** ‘s middags al meegenomen met onze eigenste Zwaluwcamion, samen met al het andere materiaal. Het enige wat wij dus nog moesten doen was instappen en zo snel mogelijk vertrekken. Verdeeld over drie wagens tuften we zo op ons gemakje naar het zonnige Viersen, al volledig in de relaxte sfeer van het Intercamp. **Luka Mann**, **Johanne Parker** en **Yanne Mortier**, die samen in het busje van Hert hadden postgevat, zagen het zelfs zo keihard zitten dat de geluidsnormen voor hoge tonen onderweg meer werden overschreden dan in een doorsnee discotheek. Ook in de auto bij Forel was er naar het schijnt veel ambiance, met **Arthur Warmoes** en **Dino Coppens** in de hoofdrollen. De rit was op die manier in een mum van tijd achter de rug en dus stonden wij voor we het goed en al beseften op het heilige intercampgras. Wij werden meteen door **Baribal** naar ons stekje in subcamp 2 geloodst, waar wij eigenlijk enkel nog ons bedje moesten installeren. Na het eten van een kleinigheidje gingen de meesten eens op onderzoek doorheen ons subcamp, de leiding bleef achter voor nog wat kleine werkjes. Toen na een halfuurtje enkel **Dino Coppens** terug was, ging de leiding toch ook nog eens een kijkje nemen. Blijkbaar waren er al veel contacten gelegd met andere eenheden en nationaliteiten waardoor iedereen een beetje bleef plakken. Het werd echter al redelijk laat, dus moest er toch afscheid genomen worden. Morgen stond er immers een fameuze hike op het programma, niet voor watjes...

“Pancakes!”, dat was zowat het eerste woord dat iedereen die ochtend te horen kreeg, zo rond een uur of half zeven. Yep, onze Amerikaanse burens waren al aan het bakken geslagen op dit weerzinwekkend vroege uur. Toch nog eens keren... en nog eens keren, tot het uiteindelijk ook voor ons tijd was om op te staan. De Amerikanen stonden nog altijd te bakken toen de eersten van ons aan de ontbijttafel kwamen geschoven, die jongens wisten van geen ophouden. Geen pancakes of

versgebakken vlees voor ons, maar een lekkere boterham met een glaasje fruitsap of een bakje Frosties. In elk geval voldoende voor een doorsnee Zwaluw om de ochtend mee door te komen. De frisse nacht had bij enkelen van ons toch sporen nagelaten, maar dat was snel verholpen met een tasje verse koffie. Na het ontbijt werd nog snel even een lunchpakket samengesteld, alvorens wij met z'n allen naar de grote openingsceremonie vertrokken. Wij werden daar hartelijk begroet door duizenden andere scouts uit Nederland, Duitsland, Frankrijk, Zwitserland, Polen, Tsjechië, de VS, Canada en Groot-Brittannië. Eens de vlaggen hoog in de masten hingen, was het officiële gedeelte afgesloten en kon het Intercamp echt beginnen.

We trokken de riemen van onze rugzak wat vaster aan en begonnen direct aan de hike. In al ons enthousiasme waren we echter iets heel belangrijks vergeten, namelijk **Cataras** ☺ Die wou nog snel even een sanitaire stop inlassen voor de start van de tocht, maar was zo geluidloos vertrokken dat niemand dat had gezien. Het was uiteindelijk pas tegen het middagpunt dat we ze terugzagen... Buiten deze blunder ging alles eigenlijk vrij vlot, onafgezien van het feit dat we ook de eerste post waren voorbijgelopen zonder dat we het wisten ☺

Op het eerste (eigenlijk tweede) punt moesten we met een verrekijker vanalles zoeken in het bos dat er niet thuishoorde. Alles werd minstens 1x gevonden, behalve een belachelijk goed verstopte tandenborstel in een boom. Proef 1 geslaagd. De volgende post lag niet veel verder en daar moesten we onze geografische kennis van Duitsland bovenhalen. Waar ligt Hamburg? Waar

ligt het Intercamp 2010? Niet gemakkelijk om aan te duiden op een blinde kaart. Zelfs binnentickers zoals de locatie van Polen, bleek geen sinecure. **Yanne Mortier** duidde zowat elk ander buurland van Duitsland aan alvorens Polen te vinden. Maar met een klein beetje hulp van de leiding, was ook deze opdracht snel achter de rug. Na nog een kort stukje wandelen bereikten we uiteindelijk het centrum van Dülken, alwaar wij ons in het zonnetje neervlijden aan de plaatselijke fontein. Het lunchpakket werd binnengespeeld en er werd nog even genoten van de gezellige sfeer op het pleintje. Maar de plicht (**Hert**) riep ons al snel weer tot de orde, want in dit dorpje was er een plaatselijke foto-explo gepland. De kerktoren en de fontein waren snel gevonden (we stonden er namelijk naast), de vragen waren echter wat minder van de poes. Waarvoor staan de 4 beeldjes naast de fontein? **Rob** was ervan overtuigd dat het de 4 elementen betrof, **Saki** was daar helemaal niet van overtuigd. Uiteindelijk bleek het de "Allegorie des Lebens" te zijn (?)... Nog een vraag die tot veel discussie leidde: Hoe hoog is de kerktoren? **Forel** en **Baribal** gaven respectievelijk 40m en 60m als antwoord, we hielden het dan maar op een goede 50m.

Omdat we zagen dat **Zowie Mann** het een beetje lastig kreeg ☺ besloten we om eens een rustpauze in te lassen op een van de plaatselijke terrasjes. Tijdens deze korte onderbreking gingen **Rob** en **Dino**

Coppens, ijverig als die twee zijn, op zoek naar de laatste antwoorden van de stadsexplo. Tegen dat ze terug waren, was iedereen voldoende gekomen om aan de terugtocht te beginnen. Die begon een beetje met een valse noot toen bleek dat we de stad in de verkeerde richting waren uitgegaan. Deze

kleine omweg terzijde, bereikten wij toch moeiteloos het volgende punt. Daar mochten wij onze kunsten in tentenbouw eens tentoonspreiden. Met 2 staanders en 6 lapjes tentzeil moesten wij een tentje opzetten. Hoewel het systeem met die kleine lapjes tentzeil ons niet bekend was (vooral Duitsers gebruiken dat systeem), bleek het toch vrij vlot te gaan. Vooral **Charlotte de Boever** wou zich niet laten kennen en toonde de rest hoe het moest. Het resultaat kan u bewonderen op bovenstaande foto. Het zonnetje begon al redelijk door te wegen toen wij uiteindelijk de laatste post bereikten. Daar moesten wij uit een selectie van foto's enkel degene met Duitse oorsprong halen. De typisch Belgische foto's werden al snel uitgesloten (Manneke Pis, frieten,...), maar dan bleek het toch niet zo eenvoudig. Puma, de Dom van Keulen en braadworst, die waren nog eenvoudig. Buffalo, curryworst en Haribo, die lagen wat minder voor de hand. Ook de afkomst van een tekenfilmserie met 2 jongetjes die elkaars hand vasthielden was voor iedereen een vraagteken. **Rob** was er echter van overtuigd dat deze serie Duits was. Hoe Rob denkt over Duitsers laten we hier even in het midden ☺, want uiteindelijk bleek de serie Pools te zijn ☺ We hadden wel ons laatste stickertje verdiend en vertrokken dus tevreden terug naar het kamperrein.

Het avondprogramma was zoals steeds vrij licht, zodat iedereen op het gemak de zware dag kon verteren. Er werd een balletje getrapt, een frisbeetje gesmeten en een beetje rondgedwaald doorheen het kamperrein. De verrassingsact van de Fransen en Canadezen op

het podium werd voor een deel gevolgd, maar na een dik halfuur hadden we het daar toch wel gezien. Toen ook de zon er genoeg van had en verdween onder de horizon, besloten ook wij onze dag af te ronden en de dag van morgen al slapend in te gaan.

De Amerikanen waren opnieuw vlijtig aan het bakken geslagen bij het eerste ochtendlicht, maar omdat de vermoeidheid zich al liet voelen bleven de meesten onder ons ongestoord verder ronken. Toen de Polen echter vrolijk liedjes begonnen te zingen, moest iedereen zich toch gewonnen geven en werd er opgestaan en ontbeten. Het plan van de dag was eenvoudig: Zoek jezelf vriendjes en vriendinnetjes van 3 andere nationaliteiten en doe de ganse dag activiteiten op het terrein. Die vriendjes

waren voor een groot deel de dag ervoor al gezocht én gevonden, dus rond halt tien was iedereen al vertrokken. Wij zagen **Laura Van Eeckhout** en **Zowie Mann** een mooie dasring maken, **Charlotte De Boever** en **Yanne Mortier** op stelten lopen en **Arthur Warmoes** en **Dino Coppens** een apenbrug oversteken. De rest hebben we helaas niet gezien, maar toen we ze 's middags terugzagen bleken ook zij een gevuld programma afgewerkt te hebben. Boogschieten, tonspel, hoefijzerwerpen,... te veel om op te noemen. Na een stevige maaltijd en een welverdiende siësta werd opnieuw het veld ingetrokken om alle spelen af te werken die niet in het voormiddagprogramma pasten. Toen de zon het spelen echter te lastig maakte, werd gekozen voor toepasselijker amusement namelijk elkaar met bassins water overgieten. Niet alleen plezant, maar ook nog eens bijzonder verfrissend bij zulke temperaturen. Vooral de jonggidsen **Johanne Parker**, **Yanne Mortier** en **Luka Mann** lieten niemand droog achter, met **Arthur Warmoes** als voornaamste slachtoffer. Zo vloog de namiddag voorbij en toen iedereen uitgespeeld was stond er al een ketel vol-au-vent te dampen, klaar om opgepeuzeld te worden. Na deze verrukkelijke maaltijd, deden we het opnieuw wat rustiger aan. **Dino Coppens** en **Arthur Warmoes** gingen onder andere swoppen (badges ruilen met anderen), om dan na een uurtje met hun verse buit terug te keren. De rest speelde nog even met de frisbee, waarna we met z'n allen naar het hoofdpodium trokken om de show van de avond mee te pikken. Die viel net als de dag ervoor een beetje tegen, dus lieten we iedereen de laatste avond vrij doorbrengen. Toen we tegen bedtijd weer allen bij de tenten terug waren om nog een spekske te eten, kwam plots het besef dat het morgen al afgelopen was. Er werd zelfs even gedacht aan al het achterstallige schoolwerk... maar dat werd al snel vergeten zodat iedereen toch nog met een glimlach ging slapen.

De laatste ochtend verliep als alle vorige, met dat verschil dat er buiten de Amerikanen en Polen nog

een pak andere vroege vogels rond ons kamp begonnen schreeuwen en rondhollen. Er mocht natuurlijk ook niet echt uitgeslapen worden, want tegen de middag moest ons Zwaluwkampje volledig opgekuist zijn. Na een ontbijt met alle restjes van voorgaande dagen, trokken wij in vol ornaat naar de afscheidsceremonie van dit alweer geslaagde intercamp. Bij de uitreiking van de Conservation Badge aan het beste subcamp, bleken wij jammergenoeg slechts op de derde plaats geëindigd te zijn. Maar ik zag geen traantjes, dus de teleurstelling zal wel meegevallen zijn 😊 Na nog een kleine speech van de landverantwoordelijken, mochten wij ons terug naar onze kampen begeven en aan de opkuis beginnen. In geen tijd lag ons kamp plat, opgekuist en al, dus konden we nog even genieten van de zon. Vooral **Laura Van Eeckhout** en **Zowie Mann**, dat had het weekend bewezen, bleken daarin erg bedreven 😊. Toen **Tagoean** de Intercampbadges had bemachtigd was het echt wel tijd om te vertrekken. De auto's werden gevuld met tevreden JVG's en wij vertrokken terug naar ons geliefde Gent. In het begin was het nog dolle pret in de wagens, na de middaglunch lagen de meesten al snel te slapen. Op het terrein aangekomen lieten wij iedereen, na het uitladen van de camion, naar huis vertrekken want (we waren het bijna vergeten) er moest nog een berg schoolwerk afgewerkt worden.

Voilà, alweer een geslaagd intercamp achter de rug! Ik hoop dat jullie er minstens evenveel van genoten heb als ikzelf. Duid alvast het Pinksterweekend van volgend jaar aan in jullie drukbezette agenda's want volgend jaar komt intercamp naar België, dubbel feest!

Tschüss!

Gedreven Hert
Assistent-Eenheidsleider